

۵ نکته‌ای که باید در مورد تصمیم‌گیری کتاب مقدسی بدانید

دیوید باکسِرْمَن

تصمیم‌ها، تصمیم‌ها، تصمیم‌ها. ما همگی در طول یک روز تعداد زیادی از آن‌ها را می‌گیریم. البته برخی از این تصمیم‌ها به ظاهر پیش‌پاافتاده‌اند (قهوه‌ی معمولی یا بدون کافئین؟)، درحالی‌که برخی دیگر تأثیری بسیار عمیق‌تر بر زندگی ما دارند (کدام دانشگاه را انتخاب کنم؟ آیا این فرصت شغلی را بپذیرم؟ چه کسی را به‌عنوان شریک زندگی‌ام انتخاب کنم؟). در تمامی این موارد، ایمانداران به دنبال یاری و هدایت خدا هستند. اگرچه این فهرست کامل نیست، اما در اینجا پنج نکته‌ای که هر مسیحی باید در اتخاذ تصمیمات مطابق با کتاب مقدس در نظر بگیرد آورده شده است.

۱. تصمیم‌گیری کتاب مقدسی بر پایه‌ی کتاب مقدس است.

واضح است که کتاب مقدس تنها یکی از صداهای موجود در میان صداهای دیگر نیست که بتوانیم از میان آن‌ها انتخاب کنیم. این کتاب تنها منبع حکمت، مشاوره، هدایت و راهنمایی بدون خطا است. کتاب مقدس صرفاً یک کتاب اطلاعاتی نیست؛ بلکه صدای خدای ماست، همانند این‌که او به‌طور مستقیم با نفس خود آن را برای ما بیان می‌کند (۲ تیموتائوس ۳: ۱۶). به بیان دیگر، کتاب مقدس صرفاً اطلاعاتی نیست؛ بلکه رابطه‌ای است. این راهنمایی پدر آسمانی پر محبت ماست در تصمیم‌گیری‌هایمان. بنابراین، هر تصمیمی که به‌وضوح برخلاف کتاب مقدس باشد، نه تنها رد کردن کتاب مقدس، بلکه رد کردن پدر ماست. و به‌ناچار، این امر پیامدهایی خواهد داشت.

۲. تصمیم‌گیری کتاب مقدسی همراه با دعا است.

تصمیم‌گیری کتاب مقدسی رابطه‌ای است. خدا می‌شنود، اهمیت می‌دهد و پاسخ می‌دهد. ما صرفاً در حال تحقیق در یک کتاب راهنمای غیرشخصی نیستیم؛ بلکه از خود راهنما طلب هدایت می‌کنیم. ما با نویسنده رابطه داریم. این حکمت اوست؛ این مشاوره‌ی اوست؛ و برای فرزندانش نوشته شده است، کسانی که عیسی برایشان جان داد و آنان را پذیرفت و دوست دارد. او خوشحال می‌شود که وقتی از او درخواست می‌کنیم، به ما کمک کند.

«و کدام آدمی است، از شما که پسرش نانی از او خواهد و سنگی بدو دهد؟ یا اگر ماهی خواهد ماری بدو بخشد؟ پس هرگاه شما که شریر هستید، دادن بخشش‌های نیکو را به اولاد خود می‌دانید، چقدر زیاده پدر شما که در آسمان است، چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می‌کنند خواهد بخشید!» (متی ۷: ۹-۱۱)

۳. تصمیم‌گیری کتاب مقدسی مشورتی است.

کتاب مقدس اغلب اتخاذ تصمیمات عاقلانه را از طریق مشورت با دیگران توصیه می‌کند. «فکرها به مشورت محکم می‌شود» (امثال ۲۰: ۱۸). «اما با آنانی که پند می‌پذیرند حکمت است» (امثال ۱۳: ۱۰). البته این «آنان» باید ایماندارانی خداپرست،

بالغ، آگاه به کتاب مقدس و کسانی باشند که ما را به خوبی می‌شناسند. مشورت با کسانی که می‌توانند تصمیم ما را تأیید کنند یا ما را از خطرات، چالش‌ها یا نکات کور احتمالی که ممکن است در نظر نگرفته باشیم آگاه سازند، بسیار سودمند است. این امر معمولاً زمانی نقض می‌شود که با دوستانی کم‌تجربه‌تر یا حتی غیرمسیحی مشورت می‌کنیم که اغلب همان چیزی را می‌گویند که ما می‌خواهیم بشنویم. بنابراین، ما باید از مشاورانی آگاه به کتاب مقدس بهره ببریم زیرا «اما تدابیر شیرین فریب است» (امثال ۱۲: ۵).

۴. تصمیم‌گیری کتاب مقدسی مشروط به اراده‌ی خداوند است.

تصمیم‌گیری کتاب مقدسی به آنچه خداوند در مشیت حاکمانه‌ی خود انجام می‌دهد توجه دارد؛ به خدایی که به‌طور فعال «تمامی مخلوقات و اعمال آن‌ها را حفظ و اداره می‌کند» (پرسش و پاسخ‌های کوتاه وست‌مینستر، پرسش ۱۱). این قطعاً تنها عامل تعیین اراده‌ی خداوند در تصمیم‌گیری نیست. باین‌حال، خدا می‌تواند در پاسخ به دعا‌های ما فرصت‌هایی فراهم کند یا مشیت او می‌تواند ما را به سمتی هدایت کند که پیش‌تر در نظر نگرفته بودیم. قوم خدا می‌توانند به او اعتماد کنند که در مشیت خود، ما را هدایت خواهد کرد در حالی که با ایمان به او برای هدایت می‌نگریم.

۵. تصمیم‌گیری کتاب مقدسی ترکیبی الهی و مورد تأیید کتاب مقدس از این اصول (و سایر اصول) است که باید با هم در نظر گرفته شوند.

یکی از عواملی که موجب می‌شود حتی مسیحیان نیک‌نیت، تصمیماتی خلاف کتاب مقدس بگیرند، تمرکز بر یک بعد از فرایند تصمیم‌گیری و نادیده گرفتن سایر جنبه‌ها است. دو رویکرد رایج که افراد اغلب به اشتباه فقط به آن‌ها برای یافتن اراده خدا تکیه می‌کنند، عبارت‌اند از: (۱) تصور این‌که ما مفسران بدون خطای مشیت خدا هستیم («این نشانه را دیدم») یا «این خواب را دیدم» و (۲) احساسات ما («فقط احساس می‌کنم این همان چیزی است که خدا می‌خواهد انجام دهد»). وقتی یکی از این موارد به‌طور انحصاری مورد استفاده قرار گیرد، تصمیم‌گیری نامتوازن خواهد بود. خداوند تمام کلام خود را به ما داده است تا در کنار هم مورد استفاده قرار گیرد و به ما وعده داده است که در تصمیم‌گیری‌هایمان به ما کمک خواهد کرد.

آرامش و اطمینانی که در تصمیم‌گیری‌هایمان داریم این است که خدا ما را دوست دارد و همیشه هدف غایی خود را در هر تصمیمی که می‌گیریم محقق خواهد کرد، حتی اگر ما «اشتباه کنیم» - در حالی که قطعاً ممکن است پیامدهای منفی وجود داشته باشد که ما مسئول آن‌ها هستیم - خداوند همچنان بر زندگی ما، با تمام گناهان و اشتباهاتمان، نظارت خواهد داشت برای خیریت ما و جلال خود. آرامش و آسودگی خاطر، که ما را از طوفان‌های ترس و اضطراب محافظت می‌کند این است که او همچنان خدایی است که با اراده‌ی حاکمانه‌ی خود، همه چیز را «به‌جهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و به‌حسب اراده‌ی او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت [ایشان] با هم در کار می‌باشند» (رومیان ۸: ۲۸).

این مقاله بخشی از مجموعه‌ی ۵ نکته‌ای که شما باید بدانید است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

کشیش دیوید باکسِرْمَن، کشیش بازنشسته‌ی کلیسای مشایخی لیک‌ساید در شهر ساوت‌لیک، تگزاس است، جایی که به مدت بیست و دو سال به‌عنوان کشیش ارشد خدمت کرد.